

Márton Szabolcs
Parányi csönd

A cigarettahamu lassan koppan,
nesztelen mégis figyelek.
Fáradt csendnek zaja ordít,
az izgalomtól remegek.

A késő éjnek tanúja a hold.
Most is nevetve andalog.
A levegőben félelem alszik,
vár és vár.

Búvóhelyem, e kopár kő
most gyengéden melenget.
Bátor szívem ez egyszer gyáva.
Lassan Ő is megpihen.